



Vlaams
Parlement

stuk **1863** (2012-2013) – Nr. 5
ingediend op 18 februari 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
inzake landbouw, leefmilieu en natuur
en ruimtelijke ordening

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de heer Dirk Peeters

(Alle hoofdstukken behalve hoofdstuk 16)

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heren Steve D'Hulster, Jorgen Vanlerberghe;
de heer Marius Meremans, N.;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:

1863 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen

INHOUD

I. Toelichting door de minister.....	4
II. Algemene bespreking	5
III. Artikelsgewijze bespreking	8
IV. Eindstemming	21
Gebruikte afkortingen	22

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak op 5 februari 2013 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening.

Hoofdstuk 16 ‘Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen’ werd besproken in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1863/6.

I. TOELICHTING DOOR DE MINISTER

Mevrouw *Joke Schauvliege*, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, geeft toelichting bij het ontwerp van decreet. Het ontwerp houdt volgens de minister technische aanpassingen, actualisering en verduidelijkingen in van diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening. Door dit ontwerp van verzameldecreet worden ook verschillende administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd.

De minister zal in haar toelichting niet ingaan op alle technische aanpassingen, maar zal wel de belangrijkste wijzigingen toelichten. Deze wijzigingen hebben betrekking op het Milieuvergunningendecreet, het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieu-beleid, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het Bosdecreet en het Natuurdecreet. Andere bepalingen kunnen, indien nodig, bij de artikelsgewijze bespreking aan bod komen.

Diverse bepalingen met betrekking tot milieueffectrapportage

Het ontwerp van verzameldecreet bevat diverse bepalingen inzake de milieueffectrapportage (artikelen 15, 27, 49 en 50) en beoogt meer concreet wijzigingen aan vier decreten: namelijk het Milieuvergunningendecreet, het DABM, de VCRO en het decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het Milieuvergunningendecreet, het DABM en de VCRO.

De artikelen vormen volgens de minister in grote mate een aanvulling op het decreet van 23 maart 2012. De bepalingen in het decreet van 23 maart 2012 hebben betrekking op de project-m.e.r.-screening en wijzigen het juridisch kader van de milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van de rechtspraak van het Hof van Justitie over richtlijn 85/337/EG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

In een arrest van 24 maart 2011 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de Vlaamse regelgeving niet in overeenstemming is met een aantal bepalingen van richtlijn 85/337/EEG (namelijk artikel 4, leden 2 en 3, en bijlagen II en III) omdat ze een aantal projecten die zijn opgenomen in bijlage II van die richtlijn, alleen op basis van het criterium ‘omvang van het project’ uitsluit van de screening, dus zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met andere relevante criteria, onder meer met betrekking tot de aard en de ligging van het project. Deze screening houdt in dat geval per geval wordt beslist of er al dan niet aanzienlijke milieueffecten zijn.

Met de artikelen 15, 27, 49 en 50 wordt onder meer beoogd de regelgeving aan te passen teneinde eventuele interpretatieproblemen op te lossen.

Bosdecreet

In het Bosdecreet wordt opgenomen dat tegen de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos over het al dan niet verlenen van een kapmachtiging, een beroep kan worden ingediend bij het comité van beroep.

Een tweede belangrijke wijziging is dat in een rechtsgrond wordt voorzien voor de Vlaamse Regering om te bepalen dat kappingen met een geringe impact worden vrijgesteld van machtiging. Het ANB behandelt jaarlijks ongeveer 3000 aanvragen voor kappingen van bomen in privébos. Een groot aandeel van deze kappingen zoals dunningen, bestrijding van Amerikaanse vogelkers of hakhoutkappingen kunnen volgens de minister worden beschouwd als normaal onderhoud van een duurzaam beheerd bos. Aanvragen voor dergelijke kappingen worden zelden geweigerd, mits aan enkele randvoorwaarden is voldaan. Analoot met de natuurvergunningsplicht, waarbij werken in functie van normaal onderhoud van vegetaties en kleine landschapselementen niet natuurvergunningsplichtig zijn, wordt in dit ontwerp van verzameldecreet in de mogelijkheid voorzien voor de Vlaamse Regering om in een uitvoeringsbesluit te bepalen welke types kappingen met een geringe impact kunnen worden vrijgesteld van een machtigingsplicht.

De verwachte vermindering van het aantal te behandelen kapaanvragen in privébos wordt geraamd op ongeveer 45 percent. Dit betekent volgens de minister dus een belangrijke administratieve vereenvoudiging voor privéboseigenaars en bosgroepen. Dezelfde wijziging wordt doorgevoerd voor de openbare bossen. De impact is daar evenwel minder groot omdat kappingen in openbare bossen meestal gebeuren in het kader van het technisch beheer van deze bossen door het ANB.

Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

In het Natuurdecreet worden ook enkele belangrijke administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd. Zo wordt de administratieve last beperkt door de uitbreiding van de geldigheidsduur van de natuurvergunning en de ontheffing voor samenhangende of periodiek terugkerende activiteiten die een wijziging betreffen van de vegetatie of van kleine landschapselementen. Belangrijke voorwaarde is wel dat de aard, de locatie en de omvang van de frequentie van de activiteiten door de aanvrager goed worden geduurd. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de informatie die moet worden gegeven door de aanvrager van een vergunning met betrekking tot de termijn, de frequentie en de aard van de activiteiten.

Andere bepalingen

De minister stelt tot slot dat de overige artikelen technisch van aard zijn en geeft het voorbeeld van de bepalingen in hoofdstuk 3 die de wet op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet wijzigen. Daarin worden een aantal verouderde bepalingen vervangen door een meer actuele formulering.

II. ALGEMENE BESPREKING

Algemene opmerkingen

De heer *Hermes Sanctorum* erkent dat de meeste artikelen in het ontwerp van decreet technische bepalingen betreffen. Een verzameldecreet is volgens het lid geen ideaal instrument om decreetswijzigingen door te voeren. Maar zolang het over technische bepalingen gaat, is het als middel nog enigszins aanvaardbaar.

De heer Sanctorum heeft daarentegen wel problemen met de amendementen die de meerderheidsfracties indienden op het ontwerp van decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1863/4). De adviesraden hebben geen uitspraak kunnen doen over deze amendementen. Daarom stelt het lid voor de amendementen of de tekst aangenomen door de commissie aan de SERV, Minaraad en SALV voor te leggen.

De heer *Bart Martens* meent dat de meeste amendementen technisch van aard zijn, zoals wellicht straks uit de toelichting zal blijken. Ze betreffen onder meer het verder verfijnen en de afstemming van de MER-regelgeving op de Europese richtlijnen.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* stelt dat haar fractie geen voorstander is van het gebruik van verzameldecreten omdat het de leesbaarheid van de decreten niet ten goede komt. Wie de meest recente versie van een decreet wil kennen, moet diverse documenten raadplegen om de correcte tekst te achterhalen. Het voorliggende ontwerp van decreet betreft bovendien drie verschillende bevoegdheidsdomeinen en is daarom nog minder duidelijk.

Ook mevrouw Van den Eynde erkent dat het ontwerp van decreet vooral technische aanpassingen betreft. Maar achter technische aanpassingen kunnen soms ook meer ingrijpende wijzigingen schuilgaan en dat is moeilijk te beoordelen in een ontwerp van verzameldecreet. Het verbaast het lid ook dat bij een dergelijk ontwerp van decreet de meerderheidsfracties nog talrijke amendementen moeten indienen om vergetelheden recht te zetten. De tekst wordt daardoor nog minder leesbaar en moeilijker te begrijpen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat het eigen is aan een verzameldecreet dat het technische bepalingen en rechtzettingen bevat. Iedereen is het erover eens dat dit geen mooie ontwerpen van decreet oplevert. De alternatieve werkwijze – de bepalingen opnemen in talrijke kleine ontwerpen van decreet – is niet noodzakelijk beter. Mevrouw Rombouts benadrukt voorts dat ook de amendementen van de meerderheidsfracties technische wijzigingen betreffen.

Raadpleging adviesorganen

De heer *Hermes Sanctorum* meent dat niet alle amendementen van de meerderheidsfracties technisch van aard zijn en dat het nuttig zou zijn dat de adviesraden hierover worden geraadpleegd. Amendement nr. 5 betreffende de ontheffing van de milieueffectrapportageplicht bijvoorbeeld, dat de woorden “waarin het project past” vervangt door de woorden “waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd”, lijkt het lid een vrij fundamentele ingreep. Over een dergelijke belangrijke wijzigingen zouden de adviesraden zich moeten kunnen uitspreken.

Het is ook verdedigbaar dat er geen informatievergadering moet worden gehouden als de bevoegde overheid beslist dat er geen milieueffectrapport over het project vereist is (amendement nr. 4). Maar misschien moet er dan wel een andere vorm van informatieverstrekking gebeuren? Een adviesraad zou dergelijke opmerkingen kunnen maken.

Mevrouw *Tinne Rombouts* antwoordt dat het reglement toelaat om amendementen in te dienen. Het is het recht van het parlement om een ontwerp van decreet nog te wijzigen. Het gaat om twaalf amendementen van de meerderheidsfracties en dus niet om een grote hoeveelheid wijzigingen. De andere fracties kunnen ook nog amendementen en subamendementen indienen en tekstaanpassingen voorstellen. Dat is het doel van de artikelsgewijze bespreking.

De door de heer Sanctorum aangehaalde voorbeelden over de milieueffectrapportageplicht en de informatievergadering betreffen de verduidelijking in het decreet van een interpretatie die vandaag al wordt gehanteerd. Mevrouw Rombouts laat voorts opmerken dat de adviesorganen in eerdere gevraagde of spontane adviezen geen opmerkingen formuleerden over de wijze waarop deze decreetsbepalingen vandaag worden geïnterpreteerd en toegepast.

De heer *Hermes Sanctorum* meent dat adviesorganen van bij het begin bij de besluitvorming moeten worden betrokken en dat niet moet worden gewacht op een spontaan advies. Bovendien wordt, bijvoorbeeld wat de milieueffectrapportageplicht betreft, de omschrijving in het decreet verruimd, waardoor in de praktijk misschien ook de interpretatie opnieuw kan worden verruimd. Vanuit die bezorgdheid dringt het lid aan op het raadplegen van de adviesorganen.

Mevrouw *Gweny De Vroe* betwist het recht niet om amendementen in te dienen, maar sluit zich aan bij de opmerking van de heer *Sanctorum* wat het amendement nr. 5 betreft. Het gaat om een belangrijke aanpassing waarover het best advies zou worden gevraagd. Ook zij betreurt dat de meerderheidsfracties de dag van de bespreking nog dergelijke amendementen indienen. Dat nog talrijke amendementen nodig zijn, laat volgens het lid bovendien uitschijnen dat de minister het ontwerp van decreet niet goed heeft voorbereid.

De heer *Dirk Peeters* sluit zich aan bij de opmerkingen van voorgaande sprekers over de procedure en wijst op het belang van een advies van de Raad van State over de amendementen. Bij de verantwoording van amendement nr. 12 betreffende het Materialendecreet wordt verwezen naar een advies van de Raad van State over het uitvoeringsbesluit. Het gaat dan volgens het lid niet op het decreet te wijzigen zonder het advies van de Raad van State. In het andere geval moet het decreet binnenkort wellicht opnieuw worden aangepast in een nieuw ontwerp van verzameldecreet. De heer *Peeters* stelt daarom voor dat over de amendementen ook het advies van de Raad van State wordt gevraagd.

De heer *Bart Martens* herhaalt dat de voorgestelde amendementen technisch van aard zijn. Ze zijn onder meer ingegeven door opmerkingen van de dienst Mer en de Raad van State.

Het ontwerp van verzameldecreet kent al een lange voorbereidingstijd. Nu opnieuw de adviesorganen en de Raad van State raadplegen, zou volgens de heer *Martens* voor extra vertraging zorgen. Het lid wijst erop dat er een procedure van ingebrekestelling loopt omdat de Europese Commissie van oordeel is dat Vlaanderen de richtlijn inzake milieu-effectrapportage niet correct heeft omgezet. Om die reden is een bijkomende vertraging problematisch.

Het amendement inzake het Materialendecreet is ingegeven door een advies van de Raad van State op het uitvoeringsbesluit VLAREMA. Het is logisch dat het parlement dit in het decreet rechtzet. De wijzigingen aan het Mestdecreet vloeien voort uit een consensusadvies van de Stuurgroep Mest. Het heeft geen zin om de wijzigingen opnieuw voor te leggen aan de actoren die daarin zijn vertegenwoordigd. Nu nog advies vragen zou volgens de heer *Martens* niet tot andere inzichten leiden.

De heer *Hermes Sanctorum* repliceert dat dit laatste een veronderstelling is. Dat het ontwerp van decreet een lange voorbereidingstijd heeft gekend, is bovendien niet de verantwoordelijkheid van het parlement. Het lid begrijpt dat de amendementen onder meer voortvloeien uit opmerkingen van de administratie, maar dat is volgens het lid niet in eerste instantie de bedoeling van amendementen van volksvertegenwoordigers.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* laat opmerken dat naar de Raad van State wordt verwezen, maar dat alvast op twee punten het ontwerp van decreet niet tegemoetkomt aan opmerkingen van de Raad. Een eerste punt betreft het recht van toegang in het kader van het ecologisch toezicht op de waterzuivering en de voorafgaande verwittiging (cf. infra, hoofdstuk 4. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging). Ook aan de opmerkingen van de Raad bij artikel 12 van het voorontwerp van decreet (betreffende de wijziging van het decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer) lijkt geen gevolg te zijn gegeven. Mevrouw *Van den Eynde* vreest dat een nieuw verzameldecreet deze tekortkomingen zal moeten rechtzetten.

Minister *Joke Schauvliege* zegt dat werd geargumenteed waarom niet op de aanbeveling inzake de voorafgaande verwittiging werd ingegaan (cf. infra, hoofdstuk 4. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging). Met de aanbeveling inzake artikel 12 van het voorontwerp van decreet werd wel degelijk rekening gehouden (cf. infra, hoofdstuk 6. Decreet houdende maatregelen inzake het grondbeheer).

De heer *Bart Martens*, commissievoorzitter, stelt vast dat er in de commissie geen meerderheid lijkt te zijn om de raden om advies te vragen. Hij wijst op de reglementaire mogelijkheid om een raadpleging van de adviesraden of de Raad van State af te dwingen door middel van een motie.

Voor de andere opmerkingen bij de amendementen wordt naar de artikelsgewijze bespreking verwezen.

Leesbaarheid

In antwoord op de opmerking van mevrouw Van den Eynde over de leesbaarheid van het ontwerp van verzameldecreet stelt mevrouw *Tinne Rombouts* dat vooral de leesbaarheid van de gewijzigde decreten van belang is.

De heer *Bart Martens* erkent dat een verzameldecreet meestal geen mooie en leesbare tekst oplevert. Daardoor kan echter worden vermeden dat tientallen ontwerpen of voorstellen van decreet worden ingediend om veelal technische aanpassingen door te voeren. De commissievoorzitter laat nog opmerken dat na de bekrachtiging en afkondiging van het ontwerp van decreet er een aangepaste versie wordt gemaakt van de gewijzigde decreten. Dit gebeurt onder meer door de Diensten Algemeen Regeringsbeleid, die de geconsolideerde regelgeving publiceren in de Vlaamse Codex (codex.vlaanderen.be). Op die manier wordt de leesbaarheid van gewijzigde decreten gegarandeerd.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De ingediende amendementen zijn gepubliceerd in *Parl. St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 1863/2 tot en met 1863/4.

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 2. Veldwetboek

Artikel 2 en 3

Mevrouw *Gwenny De Vroe* stelt dat de wijzigingen van het Veldwetboek vooral een actualisering betreffen. Hoe verhouden de voorgestelde wijzigingen zich tot de reorganisatie in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid? In dat verband werd volgens het lid voor elk beleidsdomein een afzonderlijke entiteit Inspectie opgericht. De bedoeling is enerzijds te zorgen voor gespecialiseerde medewerkers met voldoende kennis van juridische procedures, maar anderzijds ook voor voldoende objectivering. Op welke manier strookt de voorgestelde wijziging met de filosofie van BBB? Alle boswachters zouden een handhavingsbevoegdheid bekleden, maar wat met de objectiviteit? Zo hebben de boswachters bijvoorbeeld een zeer uiteenlopende visie wat de mogelijkheid tot het bejagen van everzwijnen betreft.

Minister *Joke Schauvliege* antwoordt dat de wijzigingen aan het Veldwetboek een aanpassing aan de praktijk betreffen. Er zijn geen boswachters van Staat meer. Het zijn vandaag al de natuurinspecteurs van ANB die handhaving doen in het buitengebied. De wijzigingen hebben dus geen verandering in de organisatie van ANB tot gevolg.

Artikel 2 en 3 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 3. Wet op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet

Artikel 4

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 4. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 5 tot en met 8

Mevrouw *Gweny De Vroe* vindt het logisch dat in het kader van de handhaving toegang wordt verleend aan de personeelsleden van de afdeling van de VMM die bevoegd is voor het ecologisch toezicht. Er kunnen volgens het lid wel enkele kritische vragen worden gesteld bij de mogelijkheid om privégronden te betreden en daarbij het noodzakelijke gereedschap mee te nemen om metingen te doen en stalen te nemen. Nergens wordt vermeld hoe de eventuele schade bij het betreden van die gronden, bijvoorbeeld schade veroorzaakt door zware machines, zal worden vergoed. Volgens het lid is ook het invoeren van een legitimatiebewijs voor deze personeelsleden nuttig. Er moet wel meer duidelijkheid komen over het uitzicht van een dergelijk bewijs en er moet worden vermeden dat het gemakkelijk kan worden nagemaakt. Wat zijn de gevolgen voor de vaststellingen bij eventuele procedurefouten?

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* sluit zich aan bij de vraag naar een duidelijk legitimatiebewijs. Bij het betreden van privégronden door ambtenaren, bijvoorbeeld van het Departement Openbare Werken, reageren de mensen vaak geschrokken en verontwaardigd. Het lid wijst ook op een opmerking van de Raad van State. In het licht van het grondwettelijk en internationaalrechtelijk beschermde recht op eigendom lijkt het de Raad van State raadzaam om de ontworpen regeling zo aan te vullen dat de eigenaars van de betrokken gronden vooraf worden verwittigd.

Minister *Joke Schauvliege* vindt het recht van toegang in dit geval nuttig en noodzakelijk. De Raad van State deed de aanbeveling om de regeling zo aan te vullen dat de eigenaars van de betrokken gronden vooraf worden verwittigd van het betreden van hun terrein met materiaal en materieel. Op die aanbeveling is niet ingegaan. De Grondwet en het aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden vereisen volgens de minister enkel dat de beperking van het eigendomsrecht gebaseerd is op het algemeen belang en proportioneel ten opzichte van het doel dat men wil bereiken. De vereiste van een voorafgaande verwittiging die de Raad van State voorstaat, is volgens de minister disproportioneel ten opzichte van het beoogde doel. De betrokken personeelsleden weten niet altijd op voorhand wanneer ze die gronden zullen moeten betreden. Bovendien zou dan voorafgaand het kadaster moeten worden geraadpleegd en de gegevens daarvan lopen soms twee jaar achter. De kadastragegevens helpen daarenboven wel de eigenaars aanwijzen maar niet de gebruikers. Bij incidenten met water kan het van belang zijn om snel toegang te krijgen tot de installaties en infrastructuur. De regeling van het recht van toegang werd daarom zo soepel mogelijk gehouden en niet aangevuld met een voorafgaande verwittiging. De minister gaat ervan uit dat er geen misbruik van zal worden gemaakt.

De betrokken personeelsleden beschikken over een legitimatiebewijs waarmee ze zich kunnen kenbaar maken en dat bovendien moeilijk na te maken is.

De artikelen 5 tot en met 8 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 5. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Artikel 9 tot en met 11

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 6. Decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer

Artikel 12 tot en met 14

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* vraagt waarom geen rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Raad van State bij artikel 12 van het voorontwerp van decreet.

Minister *Joke Schauvliege* antwoordt dat de aanbeveling inzake artikel 12 van het voorontwerp van decreet werd opgevolgd. Er werd een nieuw artikel toegevoegd in het ontwerp van decreet, artikel 14 van het ontwerp van decreet, dat voorziet in de opheffing van artikel 9 van het decreet van 27 maart 2009. Aangezien er reeds erkenningsaanvragen met betrekking tot grondwater werden ingediend, is het noodzakelijk dat artikel 13 in werking is getreden sinds 1 januari 2011. Dit wordt voorzien in een artikel 52 van het ontwerp van decreet.

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 7. Decreet betreffende de milieuvergunning

Artikel 14/1 (nieuw artikel 15)

Amendement nr. 3 van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele en Lode Ceysens en de dames Michèle Hostekint, Tine Eerlingen en Valerie Taeldeman strekt ertoe in hoofdstuk 7 een nieuw artikel 14/1 in te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1863/4).

Mevrouw *Tinne Rombouts* verduidelijkt dat de amendementen met de nummers 3 tot en met 5 en 9 tot en met 11 betrekkingen hebben op de procedure van de milieueffectrapportage. De aanpassingen betreffen het Milieuvergunningendecreet, het DABM en de VCRO.

Het voorgestelde artikel 14/1 voegt een zin toe aan artikel 9, §5bis, tweede lid, van het Milieuvergunningendecreet. Deze toevoeging hangt volgens mevrouw Rombouts samen met de recente invoering van de verplichting tot het uitvoeren van een project-m.e.r.-screening voor nader te bepalen projecten bij decreet van 23 maart 2012. Paragraaf 5bis van artikel 9 van het Milieuvergunningsdecreet stelt dat, als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota omvat, de overheid bij wie de aanvraag is ingediend een beslissing neemt of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld. Als deze overheid beslist dat een milieueffectrapport moet worden opgesteld, kan de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen. Door de toevoeging van de voorgestelde zin wordt verduidelijkt dat de beslissing die dan genomen wordt door de dienst Mer een bindende beslissing betreft voor de bevoegde overheid in het kader van de vergunningsprocedure.

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 14/2 (nieuw artikel 16)

Amendement nr. 4 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 14/2 in te voegen. Aan artikel 11, §2, tweede lid, van het Milieuvergunningendecreet wordt een zin toegevoegd.

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat ook deze toevoeging samenhangt met de recente invoering van de verplichting tot het uitvoeren van een project-m.e.r.-screening voor nader te bepalen projecten bij decreet van 23 maart 2012. Er wordt verduidelijkt dat als de overheid bij wie de vergunningsaanvraag is ingediend, beslist dat er geen milieueffectrapport over het project vereist is, er evenmin een informatievergadering is vereist.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 15 (hernummerd artikel 17)

Dit artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 8. Decreet houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Artikel 16 tot en met 18 (hernummerde artikelen 18 tot en met 20)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 9. Het Bosdecreet

Artikel 19 (hernummerd artikel 21)

De heer *Dirk Peeters* merkt op dat de minister in haar mondelinge toelichting de wijziging in verband met de bosgroepen in artikel 19, 1°, niet heeft vermeld. De uitvoering van bosbeheermaatregelen kan daardoor eveneens aan bosgroepen worden toevertrouwd, ook wat betreft de openbare bossen. De heer Peeters verwijst naar het advies van de Minaraad en stelt de vraag of bosgroepen wel voldoende uitgerust zijn om het volledige beheer van een openbaar bos op zich te nemen. Een volledige overdracht zou immers betekenen dat de bosgroep het geheel van de kosten, de baten en risico's van het beheer van dat bos voor haar rekening zou nemen.

In de decreetsteksten is er nu nog sprake van 'natuurverenigingen' en 'bosgroepen'. Waarom is er, omwille van de uniformiteit, niet voor gekozen om telkens 'terreinbeheerende vereniging' te gebruiken? Waarom is het advies van de raden niet gevolgd op dit punt?

Mevrouw *Joke Schauvliege* vindt het een goede beslissing om de bosgroepen als volwaardige partners te beschouwen naast de natuurverenigingen en het ANB. Ook de adviesraden stemmen hiermee in.

Om legistieke redenen werd niet ingegaan op de suggestie om telkens over 'terreinbeheerende vereniging' te spreken. Het begrip natuurvereniging heeft ook een eigen definitie in artikel 4, 14°quater, van Bosdecreet waarin 'natuurvereniging' gedefinieerd wordt als 'erkende terreinbeheerende vereniging, zoals bedoeld in artikel 2, 16°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu'. Om verwarring te vermijden, wordt het begrip 'natuurvereniging' behouden.

Dit artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 20 en 21 (hernummerde artikelen 22 en 23)

Mevrouw *Gwenny De Vroe* beschouwt het als een administratieve vereenvoudiging dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat kappingen met een geringe impact worden vrijgesteld van machtiging. Worden de personeelsleden die nu de machtigingen moeten verlenen dan ingezet voor andere taken?

Minister *Joke Schauvliege* antwoordt dat de huidige Vlaamse Regering al besparingen heeft doorgevoerd wat het personeel van de agentschappen en departementen betreft. Het ANB heeft een ruim takenpakket en er komen ook nieuwe taken bij, bijvoorbeeld voor het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen. Het beschikbare personeel zal nuttig kunnen worden ingezet.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* meent dat de vrijstelling vanuit administratief oogpunt interessant kan zijn, maar in de commissie werd al herhaaldelijk gewezen op het probleem van de ongeoorloofde kappingen. De nu voorgestelde vrijstelling zou in die zin een slecht signaal kunnen zijn.

Deze artikelen worden aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 21/1

Amendement nr. 2 van de heren Dirk Peeters en Hermes Sanctorum strekt ertoe een nieuw artikel 21/1 in te voegen. In de voorgestelde tekst wordt artikel 90bis, §1, van het Bosdecreet vervangen door een nieuwe tekst waarin het laatste lid – over de mogelijkheid tot ontheffing van het verbod om in bepaalde gevallen een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing of een verkavelingsvergunning voor geheel of gedeeltelijk beboste terreinen te verlenen – wordt geschrapt.

De heer *Dirk Peeters* verwijst naar het gekende probleem van de ontbossing. Het voorbije decennium werd door middel van de ministeriële ontheffing meer dan 1000 hectare ontbossing vergund, wat de idee van een uitzonderingsmaatregel die slechts erg sporadisch zou worden toegepast, in hoge mate overstijgt. Bovendien rijst de vraag of deze ministeriële ontheffing op zich nog relevant is, aangezien er in artikel 90bis reeds vijf uitzonderingen op het ontbossingsverbod expliciet beschreven worden, waaronder werken van algemeen belang. Het gaat dan om de volgende gevallen:

- ontbossing met het oog op handelingen van algemeen belang zoals bepaald in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- ontbossing of verkaveling in zones met de bestemmingen woongebied of industriegebied in de ruime zin;
- ontbossing of verkaveling in zones die volgens de geldende plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen gelijk te stellen zijn met de bestemmingen woongebied of industriegebied in de ruime zin;
- ontbossing van de uitvoerbare delen in een niet-vervallen vergunde verkaveling;
- ontbossing in functie van vastgestelde instandhoudingsdoelstellingen, opgemaakt voor speciale beschermingszones in uitvoering van het Natuurdecreet.

Het lijkt de indieners evident dat een eventuele ministeriële ontheffing op het ontbossingsverbod enkel zou afgeleverd worden in geval van werken die een algemeen maatschappelijk belang dienen. Aangezien dit element reeds wordt ondervangen in de vermelde uitzonderingen op het ontbossingsverbod, is er volgens de heer Peeters geen objectieve grond meer voor het bestaan van deze ministeriële ontheffing.

Mevrouw *Tinne Rombouts* vindt het schrappen van de mogelijkheid tot ministeriële ontheffing geen goede zaak. Weloverwogen maatwerk blijft noodzakelijk om in specifieke gevallen een ontbossing toe te staan, zoals bijvoorbeeld in recreatiegebied voor recreatieve projecten, of in agrarisch gebied voor uitbreiding van de bedrijfsvoering op de huiskavel of voor speelpleinen of jeugdverblijven. Voor dergelijke aanvragen wordt nu een weloverwogen beslissing genomen, wat niet betekent dat ze telkens worden toegestaan. De mogelijkheid tot ministeriële ontheffing volledig uitsluiten, gaat volgens het lid te ver. Het zou het noodzakelijke maatwerk onmogelijk maken.

De heer *Dirk Peeters* antwoordt dat het Vlaamse beleid behoud en bescherming van de bossen vooropstelt. De aangehaalde voorbeelden geven volgens het lid geen recht op ministeriële ontheffing indien het particuliere projecten betreft. Indien ze het algemeen belang dienen, zoals bijvoorbeeld voor de jeugdsector, volstaan de uitzonderingen in artikel 90bis. Het kan niet langer dat in een decennium 1000 hectare bos verdwijnt door een ontheffing toe te staan voor verschillende, zogenaamd kleinschalige ingrepen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* betwijfelt dat een jeugdverblijfcentrum steeds onder de noemer algemeen belang valt. Een dergelijk centrum kan ook een particulier initiatief zijn.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 1 stem tegen 11.

Artikel 22 (hernummerd artikel 24)

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 10. Decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

Artikel 23 tot en met 25 (hernummerde artikelen 25 tot en met 27)

Mevrouw *Gweny De Vroe* staat achter het voorstel om het onderzoekscomité dat in het kader van het Grinddecreet werd opgericht te ontbinden. Het lid vraagt de minister om de samenstelling van het grindcomité aan de commissie mee te delen.

Minister *Joke Schauvliege* zal de samenstelling van het grindcomité aan de commissie bezorgen. De samenstelling is geregeld in artikel 8 van het Grinddecreet van 14 juli 1993.

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 11. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 26 en 27 (hernummerde artikelen 28 en 29)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 27/1 (nieuw artikel 30)

Amendement nr. 5 van mevrouw *Tinne Rombouts*, de heren *Bart Martens*, *Wilfried Vandaele* en *Lode Ceyssens* en de dames *Michèle Hostekint*, *Tine Eerlingen* en *Valerie Taeldeman* strekt ertoe een nieuw artikel 27/1 in te voegen. In de voorgestelde tekst worden in artikel 4.3.3, §3, 1°, van het DABM de woorden “waarin het project past” vervangen door de woorden “waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd”.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat paragraaf 3 van artikel 4.3.3 verduidelijkt wanneer door de dienst Mer een ontheffing van de milieueffectrapportageplicht kan worden verleend. Dat is onder meer het geval als de dienst Mer oordeelt dat vroeger reeds een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin het project past. Correcter is echter te stellen dat er slechts een ontheffing van de milieueffectrapportageplicht kan verleend worden wanneer er vroeger reeds een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten werd beoordeeld. In de praktijk wordt de tekst van het decreet al op deze manier geïnterpreteerd door de dienst Mer, de initiatiefnemers en de deskundigen. Het amendement heeft dus tot doel de tekst van het decreet taalkundig aan te passen aan de praktijk van de toepassing van deze ontheffingsvoorwaarde.

De heer *Hermes Sanctorum* herhaalt zijn vrees dat het amendement tot een ruimere interpretatiemogelijkheid kan leiden (zie algemene bespreking). Een raadpleging van de adviesraden zou hierover meer duidelijkheid kunnen brengen.

Ook mevrouw *Gweny De Vroe* heeft vragen bij de interpretatieruimte van de voorgestelde wijziging.

Mevrouw *Tinne Rombouts* antwoordt dat de voorgestelde wijziging de grond voor ontheffing eerder strenger maakt. Dat een project past in een plan of programma is vager dan de vereiste dat er een project met vergelijkbare effecten werd beoordeeld.

Ook volgens de heer *Bart Martens* laat de door het amendement voorgestelde tekst minder interpretatieruimte dan de huidige bepaling. Bepalen dat er slechts een ontheffing kan verleend worden wanneer er vroeger reeds een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma ‘waarin een project met vergelijkbare effecten werd beoordeeld’, is volgens het lid duidelijker en concreter en helpt misbruik van de mogelijkheid tot ontheffing voorkomen.

Het lid geeft als voorbeeld een regionale luchthaven die past in het kader van een ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van een grootstedelijk gebied. Er zou dan kunnen worden geargumenteed dat een ontheffing kan worden verleend voor een project-m.e.r. voor de regionale luchthaven op basis van de plan-MER voor de afbakening. Met de bij amendement voorgestelde nieuwe bepaling zou dat echter niet kunnen als in de plan-MER van de afbakening van het grootstedelijk gebied de milieueffecten van een regionale luchthaven niet werden onderzocht.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 28 (hernummerd artikel 31)

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 12. Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 29 tot en met 31 (hernummerde artikelen 32 tot en met 34)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 13. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Artikel 32 tot en met 34 (hernummerde artikelen 35 tot en met 37)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 14. Decreet betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Artikel 35 (hernummerd artikel 38)

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 15. Decreet houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen

Artikel 36 (hernummerd artikel 39)

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 36/1 (nieuw artikel 40)

Amendement nr. 6 van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele en Lode Ceyssens en de dames Michèle Hostekint, Tine Eerlingen en Valerie Taeldeman strekt ertoe een artikel 36/1 in te voegen dat artikel 13, §14, van het Mestdecreet wijzigt.

Mevrouw *Tinne Rombouts* geeft toelichting bij het amendement. De te wijzigen paragraaf bepaalt dat er op percelen waarop groenten van groep I of groenten van groep II worden geteeld, met uitzondering van vroege aardappelen en spruitkool, enkel bemest mag worden als de landbouwer zich laat adviseren. Hierbij is bepaald dat deze advisering betekent dat voor elk perceel en elke teelt een stikstofanalyse met bijhorend bemestingsadvies moet worden uitgevoerd. Deze decreetsbepaling maakt geen onderscheid tussen percelen op basis van de oppervlakte. Elk perceel moet worden bemonsterd, ongeacht de grootte. De Vlaamse groenteteelt wordt echter gekenmerkt door een groot aandeel van kleine percelen. Dit leidt er toe dat groentetelers met kleine percelen meer stikstofanalyses met bemestingsadvies moeten laten uitvoeren in verhouding tot de oppervlakte die ze bewerken dan telers met grotere percelen. Bovendien werken de biolandbouwers vaak op een kleinere schaal, zodat zij verhoudingsgewijs meer van deze percelen in gebruik hebben.

De voorgestelde aanpassing van artikel 13, §14, van het Mestdecreet bepaalt dat de landbouwer die wenst af te wijken van het bemestingsverbod voor groenten van groep I en II, met uitzondering van vroege aardappelen en spruitkolen, nog steeds één of meerdere stikstofanalyses met bijhorend bemestingsadvies moeten laten uitvoeren. Daarbij wordt bepaald dat het minimum aantal staalnames per landbouwer wordt vastgelegd door de Vlaamse Regering. Dit laat de Vlaamse Regering toe om een meer flexibele en gerichte inzet van de stikstofanalyses en bemestingsadviezen in de bemestingsstrategie van de groenteteler uit te werken.

De voorliggende decreetswijziging past volgens mevrouw Rombouts ook in de filosofie van het nitraatresiduebeleid. Bij een overschrijding van de derde en vierde drempelwaarde behoort een stikstofanalyse en bemestingsadvies op elk perceel groenten tot de maatregel-

len. Met de huidige bepaling, die ook al een stikstofanalyse en bemestingsadvies op elk perceel groenten verplicht, is er dus geen ruimte om groentetelers met een slecht nitraatresidu strikter op te volgen.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 37 (hernummerd artikel 41)

Amendement nr. 7 van dezelfde indieners strekt ertoe een 3° en een 4° toe te voegen aan artikel 37, dat artikel 14 van het Mestdecreet wijzigt.

Mevrouw *Tinne Rombouts* geeft eerst toelichting bij het voorgestelde punt 3°, dat in artikel 14, §9, van het Mestdecreet drie nieuwe leden invoegt. Het betreft volgens mevrouw Rombouts in de eerste plaats een administratieve vereenvoudiging. Bij de maatregelen inzake het nitraatresidu is momenteel bepaald dat wanneer landbouwers maatregelen krijgen opgelegd, deze maatregelen op elk perceel met een overschrijding worden opgelegd. De voorgestelde aanpassing bepaalt dat wanneer een landbouwer op meerdere van zijn percelen een overschrijding van de nitraatresiduwaardedrempelwaarde heeft, het opleggen van de maatregelen beperkt wordt tot één perceel, namelijk het perceel met het hoogste maatregelenpakket. Dit is volgens het lid een aanpassing die een daling van de administratieve lasten veroorzaakt, zonder dat aan de opvolgings- of handhavingsmogelijkheden wordt getornd. De wijziging is dus zeker geen uitholling van het huidige systeem, maar garandeert eerder een betere opvolging door het creëren van een groter draagvlak.

De aanpassing bevat echter ook een milieurelevante verstrenging. Er wordt voorzien in een bijkomende maatregel voor landbouwers bij wie op meerdere percelen een nitraatresidu boven de derde drempelwaarde wordt gemeten. Vanuit de filosofie van een bedrijfsbenadering, wordt ervoor gezorgd dat milieurelevante maatregelen die kunnen toegepast worden op bedrijfsniveau niet beperkt blijven tot de percelen of het perceel met overschrijdingen, zoals nu wel het geval is.

Wat betreft de toevoeging van een punt 4° stelt mevrouw Rombouts dat bij de opmaak van de voorliggende wijziging werd opgemerkt dat, volgens de huidige tekst, de verplichting tot het telen van een nateelt, als vermeld in artikel 14, §5, eerste lid, 2°, van het Mestdecreet, beperkt wordt tot die percelen waar de teelt in kwestie het toeliet om voor 15 oktober een nateelt te telen. De mogelijkheid om een nateelt te telen wordt echter niet enkel bepaald door de teelt, maar ook door de bodem in kwestie. Daarnaast is het zo dat voor bepaalde percelen er wel een nateelt kan worden geteeld, doch dat dit niet mogelijk is voor 15 oktober. Volgens de huidige tekst van het Mestdecreet diende er in dat geval geen nateelt te komen, ook al had die nog een positief effect. Door de bij amendement voorgestelde wijziging moet de landbouwer, zodra de teelt en de bodem in kwestie het toelaten, steeds een nateelt telen, ongeacht of hij deze nateelt voor of na 15 oktober doet. Mevrouw Rombouts benadrukt dat de nateelten ook een meerwaarde voor het leefmilieu hebben. De voorgestelde wijziging is besproken in de Opvolgingscommissie Mestactieplan.

De heer *Dirk Peeters* verwijst naar de bespreking van de wijziging van het Mestdecreet in 2011 en herinnert aan zijn pleidooi om, zeker voor de kleinschalige biolandbouw, niet per perceel maar per bedrijf te meten (*Parl. St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 1038/4). Hij is tevreden dat de meerderheidsfracties daarvan nu eindelijk de noodzaak inzien. Het lid vraagt ook verduidelijking over de relatie tussen de nitraatresidumeting en de beheersovereenkomsten Water.

Mevrouw *Tinne Rombouts* begrijpt uit zijn tussenkomst dat de heer Peeters het voorgestelde amendement steunt. Ze laat wel opmerken dat het eerdere pleidooi van de heer

Peeters voor een benadering op bedrijfsniveau enkel voor de biolandbouw gold en dat met de nu voorgestelde wijziging alle bedrijven op een gelijke manier worden behandeld.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 38 (hernummerd artikel 42)

Dit artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 39 (hernummerd artikel 43)

Amendement nr. 8 van dezelfde indieners wijzigt de voorgestelde tekst van punt f), dat door artikel 39, 1°, aan punt 2° van artikel 34, §1, eerste lid, van het Mestdecreet wordt toegevoegd.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat de te wijzigen bepalingen in punt f), 5° en 11°, betrekking hebben op de sancties die gelden wanneer landbouwers die nutriëntenemissierechten op bevoorrechte wijze hebben overgenomen op grond van het criterium dat ‘overlater en overnemer beide rechtspersonen zijn die behoren tot en geëxploiteerd worden door naaste familieleden behorende tot één en dezelfde familie’, na de overname handelingen stellen waardoor de overnemende rechtspersoon niet meer voor 100 percent familiale banden zou hebben met de overlatende rechtspersoon. De wijzigingen zijn volgens mevrouw Rombouts nodig om de twee redenen.

Vooreerst wordt in het oorspronkelijke ontwerp van decreet verkeerdelijk verwezen naar een reductie overeenkomstig artikel 31, §2, tweede lid, van het Mestdecreet. Dit tweede lid handelt enkel over de reducties in geval van onvolledige invulling van de nutriëntenemissierechten. Het is echter de bedoeling om hier niet alleen de reductie wegens niet-invulling, maar alle reducties toe te passen die horen bij een onbevoorrechte overdracht met annulering van 25 percent.

Een tweede reden voor de wijziging is dat een volledig analoge bepaling reeds is opgenomen in artikel 34, §1, 2°, b), 5°, tweede gedachtestreep, van het Mestdecreet. Deze bestaande bepaling heeft betrekking op de sancties die gelden wanneer landbouwers die nutriëntenemissierechten op bevoorrechte wijze hebben overgenomen op grond van het criterium ‘overnemer is een rechtspersoon die behoort tot en geëxploiteerd wordt door naaste familieleden van de overlater’, na de overname handelingen zouden stellen waardoor de overnemende rechtspersoon nog onvoldoende familiale banden zou hebben met de overlater.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 40 en 41 (hernummerde artikelen 44 en 45)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 16. Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Dit hoofdstuk werd besproken in de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1863/6.

Hoofdstuk 17. Energiedecreet

Artikel 45 tot en met 48 (hernummerde artikelen 49 tot en met 52)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Hoofdstuk 18. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Artikel 48/1 (nieuw artikel 53)

Amendement nr. 9 van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele en Lode Ceyssens en de dames Michèle Hostekint, Tine Eerlingen en Valerie Taeldeman strekt ertoe in hoofdstuk 18 een artikel 48/1 in te voegen dat de artikelen 4.7.14, §2, en 4.7.26, §3, tweede lid, van de VCRO wijzigt.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verwijst naar de verantwoording bij amendement nr. 3.

Amendement nr. 9 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 49 (hernummerd artikel 54)

Amendement nr. 10 van dezelfde indieners strekt ertoe in artikel 49 de voorgestelde tekst van 2° te vervangen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verwijst naar de verantwoording bij amendement nr. 5. Artikel 49 brengt wijzigingen aan in de screeningsvoorwaarden inzake de milieueffectrapportageplicht vermeld in de artikelen 4.7.14/1, §2, en 4.7.26/1, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Gelet op de wijzigingen aan deze ontheffingsvoorwaarden door amendement nr. 5 in het DABM, dienen de screeningsvoorwaarden in de VCRO eenzelfde wijziging te ondergaan.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 49/1 (nieuw artikel 55)

Amendement nr. 11 van dezelfde indieners strekt ertoe een artikel 49/1 in te voegen dat een zin toevoegt aan de artikelen 4.7.14/1, §3, tweede lid, en 4.7.26/1, §3, tweede lid, van de VCRO.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verwijst naar de verantwoording bij amendement nr. 3.

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 18/1. Materialendecreet (nieuw hoofdstuk 19)

Artikel 49/2 (nieuw artikel 56)

Amendement nr. 12 van dezelfde indieners strekt ertoe een hoofdstuk 18/1. Materialendecreet, dat bestaat uit een artikel 49/2, in te voegen. Het nieuwe artikel wijzigt artikel 6 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat het advies 50.540/3 van de Raad van State over het ontwerp van uitvoeringsbesluit betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen de aanleiding is om artikel 6 van het Materialendecreet te wijzigen. Dit artikel vormt de basis voor het bijhouden van een afvalstoffen- en materialenregister. Artikel 6, §1, bepaalt onder meer dat de Vlaamse Regering de inhoud en voorwaarden van het register nader kan bepalen, alsook groepen van actoren kan ontslaan van de registerplicht. Er moet echter ook de mogelijkheid bestaan dat milieuvergunde inrichtingen, met behoud van de registerplicht als zodanig en met behoud van de regelingen in het Milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, afwijken van de algemene registervorschriften. Daartoe is volgens de indieners een delegatie aan de Vlaamse Regering vereist. Deze afwijkmogelijkheid zal in het VLAREMA nader worden gespecificeerd. In de milieuvergunning kan zo, in functie van een specifiek verwerkings- of productieproces, worden vastgelegd hoe bepaalde gegevens worden bijgehouden.

Er is voorts ook een decretale basis nodig om een steekproefsgewijze selectie van beheerders van materialen of afvalstoffen mogelijk te maken, dit om te vermijden dat alle actoren automatisch gebonden zijn aan de jaarlijkse meldingsplicht. In het VLAREMA zal van deze delegatie gebruik worden gemaakt.

Amendement nr. 12 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 18/2. Decreet van 4 mei 1994 betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Waterwegen en Zeekanaal, naamloze vennootschap van publiek recht (nieuw hoofdstuk 20)

Artikel 49/3 en 49/4 (nieuwe artikelen 57 en 58)

Amendement nr. 13 van dezelfde indieners strekt ertoe een hoofdstuk 18/2, dat bestaat uit de artikelen 49/3 en 49/4, in te voegen. De voorgestelde artikelen wijzigen respectievelijk artikel 19, §3, en artikel 22, §1, van het decreet van 4 mei 1994 betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Waterwegen en Zeekanaal, naamloze vennootschap van publiek recht.

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat voor de uitvoering van het flankerend beleid in het kader van het Geactualiseerd Sigmaplan een aantal instrumenten worden ingezet om landbouw- of andere gronden te verwerven om deze vervolgens te ruilen met gronden in projectgebieden, dat zijn terreinen waarop het Sigmaplan effectief wordt uitgevoerd. Krachtens het huidige artikel 19, §3, van het decreet van 4 mei 1994 kan de vennootschap de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, slechts vervreemden mits machtiging door de Vlaamse Regering. Voor elke ruil is dus de tussenkomst van de Vlaamse Regering vereist. Door het woord “vervreemden” te vervangen door “verkopen” wordt de machtiging van de Vlaamse Regering beperkt tot de daad van vervreemding die het voornaamste risico inhoudt, namelijk verkopen. Dit risico bestaat niet als het gaat om een ruil, waarbij immers een gelijkwaardig onroerend goed in de plaats wordt gesteld van het oorspronkelijke goed. Deze wijziging maakt dus een administratieve vereenvoudiging mogelijk.

Artikel 22, §1, van het decreet van 4 mei 1994 bepaalt dat de vennootschap onroerende goederen voor hernieuwbare periodes van bepaalde duur ter beschikking kan stellen aan derden, hetzij middels een domeinconcessie of concessie van bouwwerken, hetzij door het verlenen van erfpacht-, opstal- of huurrechten. Indien deze opsomming limitatief wordt opgevat, vormt dit geen basis om vruchtgebruik toe te staan. Door de zakelijke rechten uitdrukkelijk te vermelden, wordt dit probleem opgeheven, verhoogt de rechtszekerheid en worden interpretatieverschillen vermeden.

Mevrouw *Gweny De Vroe* merkt op dat het begrip verkopen veel enger is dan vervreemden, wat met onroerende leasing bijvoorbeeld? In artikel 22, §1, van het decreet wordt de opsomming minder limitatief gemaakt, wat volgens het lid ook de transparantie niet ten goede komt.

Mevrouw *Tinne Rombouts* bevestigt het belang van transparantie en rechtszekerheid van dergelijke operaties met onroerende goederen. De transparantie wordt ook niet verminderd door de voorgestelde wijzigingen. Het gaat erom dat het agentschap bepaalde instrumenten soepeler kan inzetten, zonder dat telkens een tussenkomst van de Vlaamse Regering is vereist.

De heer *Bart Martens* sluit zich hierbij aan. Het amendement betreft een vereenvoudiging waardoor operaties van grondenruil en dergelijke, onder meer in het kader van het Geactualiseerd Sigmaplan, sneller kunnen verlopen. Niet voor elke ruil, bijvoorbeeld voor de aanleg van overstromingsgebieden, zal een beslissing van de Vlaamse Regering nodig zijn. Het lid verwijst in dit verband naar de aanbevelingen van de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 19. Wijzigingen van het decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hernummerd hoofdstuk 21)

Artikel 50 (hernummerd artikel 59)

Amendement nr. 14 van dezelfde indieners strekt ertoe artikel 50 te vervangen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat artikel 50 een hoofdstuk 50. Slotbepalingen toevoegt aan het decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, bestaande uit de artikelen 13 en 14.

Artikel 13 voorziet in een overgangsbepaling in het kader van de inwerkingtreding van het decreet van 23 maart 2012. De paragrafen 1 en 2 betreffen overgangsbepalingen inzake respectievelijk lopende milieuvergunningsaanvragen en stedenbouwkundige vergunningsaanvragen. Het criterium om uit te maken welke regelgeving van toepassing is in een reeds lopende aanvraagprocedure op het ogenblik van inwerkingtreding van de artikelen 2, 2°, 3, 5 tot 8, 10 en 12, van het decreet van 23 maart 2012, wordt gewijzigd. Waar in het ontwerp van decreet in artikel 13 de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag als criterium wordt voorgesteld om uit te maken welke regelgeving van toepassing is in een reeds lopende vergunningsprocedure, wordt dit door het

amendement gewijzigd in de datum van de verzending van het vergunningsaanvraagdossier. Artikel 14 van het decreet van 23 maart 2012 wordt door het amendement niet gewijzigd.

Amendement nr. 14 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk 20. Slotbepalingen (hernummerd hoofdstuk 22)

Artikel 51 tot en met 54 (hernummerde artikelen 60 tot en met 63)

Deze artikelen worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het gewijzigde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Bart MARTENS,
voorzitter

Dirk PEETERS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
BBB	Beter Bestuurlijk Beleid
DABM	decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
MER	milieueffectrapport
m.e.r.	milieueffectrapportage
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
VLAREMA	Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij